

DODATEK

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 645 – 658, Dodatek.

Dne 10. června 1989 časně zrána zase jednou bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Smím tě, Petře, požádat, abys zpracoval následující záležitosti a přidal všecko, co bude následovat, k obsahu knihy „**Nové Zjevení Pána Ježíše Krista**“ ? Děkuji.

První věc, která se musí zpracovat a pozměnit, se týká obsahu **páté** kapitoly této knihy. Fakticky se to vztahuje k chápání termínu „**duchovní poradci**“. Význam tohoto termínu **vyčerpal svou užitečnost, posloužil svému účelu, a je proto již neudržitelný**. Role, jakou **duchovní poradci** hráli u každého individua, se taky **mění**, jak probíhají povšechné změny a **transformace od té doby**, co došlo k permanentnímu ustanovení **Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista**, jak bylo pojato - a popisuje se na stránkách této knihy.

Počínaje **tímto datem**, ve chvíli transmise **těchto slov**, byl úspěšně dokončen **proces transformace všech duchovních poradců**, přidělených tobě i všem, kdo čtou a budou číst a přijmou vše, co je zjeveno v této knize. Byli plně sladění s **Novou přirozeností Pána Ježíše Krista**. Dokončení tohoto procesu vytváří hluboké změny v roli, pozici a vztahu, které existují mezi vámi a **nimi** a mezi **nimi** a vámi. Až dosud reprezentovali **duchovní poradci** mezi jiným rozličné aspekty a **principy** lidské sentientní mysli, plníce úlohu napojování této mysli na realitu **pravého Stvoření** a **pravé duchovnosti**. Nabízeli též z **pozice Nejniternější duchovní mysli** každého jedince rozličné rady, kdykoliv o to byli požádáni ze svobodné vůle a volby toho kterého individua. Protože radili, nazývali se z toho důvodu „**duchovními rádci**“. Ve zcela počátečním pojmání termínu „**duchovní poradci**“ byl používán příležitostně termín „**duchovní vůdci**“, aby se naznačilo, že jste vedeni jimi a ne sami sebou nebo **Pánem Ježíšem Kristem**. Nevhodnost a falešnost významu pojmu „**duch**“ či „**duchovní vůdce**“ je zřejmá na první pohled. Narušuje **fundamentální princip Zákona svobody a nezávislosti**, který byl formulován v desáté kapitole této knihy. Dělá z tebe slepého, nekompetentního a závislého jedince, který není s to činit vlastní rozhodnutí a sledovat zvolenou cestu vlastního osudu. Takový jedinec se stává **duchovním otrokem** svých takzvaných **duchů** či **duchovních průvodců**.

Pro toto nepříznivé pojmání smyslu termínu „**duch**“ či „**duchovní vůdce**“ stalo se vbrzku zřejmým, že tento termín není přijatelný. Nejen že není přijatelný, ale také naznačuje, že jeden je v kontaktu s negativními a zlými duchy, kteří ho vedou, aniž mu **dávají svobodu volby v té které věci**. Takže každý na vaší planetě, kdo nadále užívá tohoto termínu nebo je v kontaktu s tak zvanými duchy či duchovními průvodci, nachází se v otroctví negativního stavu a je veden negativními a zlými duchy. Ovšem tito duchové se jeví - jak bylo dříve již řečeno - jako **praví duchovní poradci** se slovy zdánlivé **lásky** a zdánlivé **moudrosti** a **ve jménu Boha, Ježíše Krista**, či pod všelijakým jiným **jménem Božím**, obvykle lidskými tvory užívaném.

Takže termín „**duch**“ i „**duchovní vůdce**“ nebyl brán v potaz velmi brzo po té, co byl uveden v prvním vydání knihy „Principy duchovní hypnózy“, napsané zprostředkovatelem tohoto přenosu, a na místo něho se užívalo termínu „**duchovní poradci**“. Tento termín poukazoval

na to, že jeden není nikdy veden nikým a ničím, nýbrž že se mu dává jenom rada s ohledem na to či ono v jeho vlastním životě a na **rozličné duchovních otázky**, když a jestliže o to požádá. Tento termín naznačuje, že tím, že je někdo svobodný a nezávislý, je plně zodpovědný za vše, co se děje v jeho životě. V termínu „**duch**“ či „**duchovní vůdci**“ se zodpovědnost přesunuje z něho na ně. Konec konců, vedou-li ho oni a ne on sám sebe, pak nemůže být zodpovědný za nic ve svém životě. **Duchovní nebezpečí** v této situaci je velice zřejmé. Kvůli tomuto faktu, ať děláte, co děláte či neděláte, nic se vám nemůže přisoudit. Jediná věc, jež se vám může přisoudit, je vaše úplná závislost na takzvaném **duchu** či **duchovních vůdcích**. Jelikož jsou to oni, co ve všem rozhodují za vás, jsou to také oni, kdo rozhodnou nakonec o celém vašem přítomném i budoucím osudu. Nemáte do toho co mluvit. Takže tím, že jste se stali na nich zcela závislími, poté, co opustíte vaši planetu a přijdete do **duchovního světa**, ocitnete se ve stavu úplné nemohoucnosti ve všech aspektech vlastního života. Jediná věc, co zůstane, je to, že jste na nich **docela závislí**. Z tohoto důvodu vašim úplně prvním činem po vstupu do **duchovního světa** bude vyhledat **vlastní takzvané průvodce** a **poslouchat jejich nabádání**. A protože jenom negativní a zlí duchové mohou mít roli těchto vůdců, stanete se docela **jejich otrokem**. Povedou vás rovnou do pekel. V tom je přesně účel jejich posláním u všech lidských tvorů, kteří věří v jejich duchovní moc.

Naproti tomu v případě pojmu „**duchovní poradci**“ jde **vždy o vaši volbu - zda budete či nebudete poslouchat jeho radu**. Vždy je to vaše rozhodnutí, zda přijmete, nebo odmítnete jejich radu. Avšak, jak bylo uvedeno na začátku **tohoto elaborátu**, byla tato zvláštní role vašich **duchovních poradců tímto datem POZMĚNĚNA**.

Ve starém chápání termínu „**duchovní poradci**“ existuje ještě element donucující nezbytnosti. Nutí vás se řídit radou vlastních **duchovních poradců**. Vždyť dostáváte-li radu od někoho, kdo je postaven na daleko **vyšší duchovní úrovni v hierarchii duchovní organizace**, o **jejíž struktuře** nemáte žádnou vědomost, pak se cítíte zavázáni **následovat jeho radu bez ohledu na to, zda si to sami přejete či nikoliv**. Navíc poměr mezi vámi a vašimi **duchovními poradci** je vztahem **podřízenosti**. Vaše pozice a stav ve všech jeho aspektech se vnímají vždy jako podřízené vůči pozici a stavu vašich duchovních poradců. Takový vztah smí a může ve vás vyvolat **negativní pocity** a **nelibost**. Ve většině případů tyto pocity jsou **nevědomé**. Tyto pocity a odpor se mohou stát **pastí** a otevřít dveře negativnímu stavu a jeho pochopím, což vám nezpůsobí nic jiného než samé potíže a problémy. Také velice často jste nakloněni rebelovat proti svým **duchovním poradcům** a udělat něco, co je docela protichůdné **tomu, co vám radí**.

Opětovně jde o **duchovně** velmi nebezpečnou situaci, protože vás to staví do opozice **pozitivnímu stavu**. Začínáte provádět věci, které nechcete dělat; a odmítáte věci, které chcete dělat. Skončíte-li v tomto bodě, pak vaše rozhodnutí nečiní **to, co je pro vás správné nebo co vám bylo doporučeno jejich radou, vám bude přiřčeno, neboť** vyšlo z pozice vlastní svobodné volby protivit **se jejich radě nebo děláním toho, co je náležité a správné**. Taková je povaha podřízenosti a nelibosti.

Důvod, proč **bylo dovoleno** pojímat roli **duchovních poradců** tak, jak se pojímala v knihách **Nového zjevení**, je v tom, že tato situace byla skutečností **typického lidského života**. Lidský život byl podřazen **ve všech aspektech všemu jinému známému sentientnímu životu ve Stvoření** či zóně vymístění. Neznajíce nebo dokonce nemajíce žádnou jinou pozici, mohou lidští tvorové jednat pouze z postavení toho, co mají - a to je podřazenost. Lidští tvorové **nebyli schopni znát mnohé věci** nebo **většinu věcí**. A cokoliv **znali, bylo buď znetvořeno, nebo zprzněno či zfalšováno**. Odpovědí na tento druh situace je směsice hluboké podřazenosti a značné nadřazenosti. Na jedné straně se cítí lidští tvorové velice neadekvátními a méněcennými ve svém vlastním Vesmíru (pseudovesmíru). Na druhé straně si myslí, že jsou nejpokročilejšími a jedinečnými bytostmi **v celém Stvoření**. Podivnou

zvláštností lidského života je to, že - jak bylo uvedeno v dvanácté kapitole této knihy - **tyto dva protichůdné pocity se vyskytují simultánně ve stejném jedinci.**

Aby se vyhnulo nebezpečí permanentního stavu vzbouření lidských tvorů proti **duchovní struktuře a uspořádání** jejich mysli a Stvoření, bylo až do nedávna nutné znalost faktu o existenci **duchovních poradců** držet **skrytou** v mysli každého. Takže nikomu nebylo známo, a nebo jen nepatrnému množství lidí bylo známo, že každé lidské bytosti je přidělen určitý počet **duchovních poradců** a že přežití každého v lidském životě závisí na **jejich** přítomnosti ve vlastní mysli. Avšak tato situace nemohla být tolerována navěky. Mají-li se kdy lidští tvorové spasit ze svého mizerného lidského života, pak bylo nutno napravit tuto situaci.

Jak víte, jedním z důvodů, proč se **Pán Ježíš Kristus** vtělil na vaší planetě a vzal na Sebe lidskou **formu** s následnou hybridizací a fúzí té formy do povšečnosti **Absolutní přirozenosti Nejvyššího**, bylo zlikvidovat tuto situaci mezi lidskými tvory a přivést je - po jejich **transformaci** - na úroveň ostatního Stvoření, a tak eliminovat chronický stav jejich komplexu podřazenosti/nadřazenosti. Vůbec prvním krokem v tomto usilování bylo těsně před ukončením a hned po ukončení procesu hybridizace a fúze lidské **formy** do povšečnosti **Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista postupně, krůček za krůčkem otvírat brány k duchovním faktům o duchovních poradcích a existenci duchovního světa a pravé duchovní skutečnosti.** Jinými slovy, počátek této změny byl zahájen s přenosem **Nového zjevení.**

Doopravdy první a počáteční dávka **Nového zjevení** byla obsažena ve spisech Swedenborga: Další zpracování těchto otázek nepřišlo, dokud se nepřinesla **druhá porce Nového zjevení**, jak se odráží v knihách zprostředkovatele tohoto přenosu, napsaných před přenosem jeho závěrečné porce, jakou představuje tato rozsáhlá kniha.

Jak se tak začíná lidským tvorům víc a více zjevovat pravda o pravém smyslu jejich života a **duchovní reality, začínají si uvědomovat, že vše, co dosud věděli, bylo vlastně naprostou nevědomostí.** V takové chvíli vypadají jak malé děti, takže je nutno se o ně postarat a opatřit je vším nutným pro jejich život. Z této pozice jeví se jim, jako by byli vedeni **nějakými duchovními vůdci.** Věru nic jiného neznají. Odtud pochází ten termín „**duch**“ či „**duchovní vůdce**“. Jak tak postupně přicházejí k uvědomělosti, že jsou svobodní a nezávislí a že všichni mají sklon k tomu, aby se vedli sami, situace se mění. V tomto bodě poznávají fakt, že nejsou vedeni, ale že se jim radí v oblasti všech životních záležitostí. Odtud se logicky odvozuje termín „**duchovní poradci**“.

Avšak **přístupnost konečné verze Nového zjevení** (konečné pro **tento časový cyklus**) úplně mění tuto situaci. **Nové zjevení** u těch, co je čtou a přijímají kvůli **principu**, eliminuje jakoukoliv diskrepanci a **duchovní rozdílnost**, jaká dosud existovala mezi těmito lidskými tvory a jejich **duchovními poradci.** Pokud si vzpomínáte, je toto **Nové zjevení** také **Pravým slovem Pána Ježíše Krista** (Slovem Božím), a to primárně ve svém **doslovném smyslu, smyslu**, v jakém lidští tvorové žijí. Je aplikovatelné, ve svém **literárním smyslu**, ve všech světech, dimenzích, podmínkách, stavech a procesech. U lidských tvorů již není vyloučena možnost mít Slovo Boží v jeho **doslovném smyslu** - **ne pouze ve vnitřním, duchovním smyslu**, jak tomu bylo, než jim byla dána poslední porce **Nového zjevení** k dispozici.

Vše, co lidští tvorové potřebují pro své **spasení**, je obsaženo v **doslovném smyslu v Novém zjevení.** Kvůli tomuto novému činiteli není již nutno, aby se jim radilo ohledně čehokoliv z jakéhokoliv jiného zdroje či směru. Vše, co mají činit, je čist **Nové zjevení** jako pramen ryzí a skutečné pravdy a uvádět ho do praxe. Konajíce takto, vyvolávají přítomnost **Pána Ježíše Krista** v Jeho/Její Nové přirozenosti i přítomnost **těch z duchovního a intermediálního světa**, kteří jsou jim pro určité důležité důvody přiděleni.

Přístupnost **Nového zjevení** plně činí rovnými všechny sentientní entity i lidské tvory, pokud si zvolí ze svobodné vůle a volby v zájmu **principů** přijmout **Nové zjevení** a uplatňovat **jeho principy** ve svém **každodenním** životě. V této nové pozici způsobila přístupnost **Nového zjevení**, že termín „**duchovní poradci**“ se stal **zastaralým**. Zasluhou a pomocí **Nového zjevení**, to jest, zásluhou a pomocí **Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista**, jak ji odráží **Nové zjevení**, dostávají lidští tvorové **POPRVÉ v dějinách svého jsoucná a bytí šanci zvolit si připojení k ohromné duchovní rodině pozitivního stavu jako rovní s rovnými** (a ne jako odloučené a izolované příhody, jak tomu bylo až **donedávna** - a jak se to odráželo ve jsoucnu a bytí **typických lidských nebes**).

Kvůli tomuto faktu role těch, kteří byli nazýváni „**duchovní poradci**“, se teď, v tomto okamžiku, mění. Déle se již nebudou nazývat **duchovními rádci**, ale namísto toho se budou nazývat **ČLENY DUCHOVNÍ RODINY**. Budete je tedy oslovovat jako **členy vlastní pravé duchovní rodiny a Pán Ježíš Kristus bude vašim jediným pravým Rodičem**, než vašim **Nejvyšším duchovním rádcem**. Jak víte, termín „**rodič**“ zahrnuje jak **princip, stav a proces mateřství**, tak i **princip, stav a proces otcovství**.

Dosud byl **Pán Ježíš Kristus** pojmán jako **Nejvyšší duchovní poradce**, jelikož nic z lidské přirozenosti v Něm/Ní nebylo obsaženo. Existoval stav odloučenosti mezi **Absolutní přirozeností Nejvyššího** a mezi lidskou přirozeností. Kvůli této separaci nikomu nemohlo vstoupit na mysl, že by bylo možné přímé rodičovství vůči lidským tvorům. Konec konců, lidští tvorové nebyli stvořeni **Pánem Ježíšem Kristem** (tenkrát **Nejvyšším**). Neboť na místo toho byli zfabrikováni pseudotvůrci.

Rodičovství Nejvyššího s ohledem na lidské tvory bylo jen **potenciální a nepřímé; potenciální** díky tomu faktu, že **Nejvyšší přislíbil, že se tato situace u lidských tvorů jednou v čase a prostoru napraví, kdy se Nejvyšší vtělí do lidského života ve formě Ježíše Krista a následně inkorporuje lidské elementy do Své Absolutní přirozenosti, stává se tak pánem Ježíšem Kristem; nepřímé** díky tomu faktu, že **ukradené elementy pravého života, odcizené Pánu Ježíši Kristu (v té době Nejvyššímu), byly využity, ve svém zprzněném a znetvořeném stavu, při fabrikování lidských tvorů**. Takže v těchto nepříznivých podmínkách nemohli ve skutečnosti lidští tvorové přistupovat k **Pánu Ježíši Kristu** jako ke svému pravému **Rodiči**, nýbrž jen jako k **Nejvyššímu duchovnímu rádc**.

Avšak jakmile byl ukončen proces hybridizace a fúze lidského života v Přirozenosti **Nejvyššího** a **Nejvyšší** se stal na věčnost **Pánem Ježíšem Kristem**, pak se tímto velkolepým aktem situace v tomto ohledu - změnila. Nyní se může **Pán Ježíš Kristus** s lidskými tvory stýkat z pozice jejich lidskosti. Jelikož již nic neschází v Přirozenosti **Pána Ježíše Krista**, bere **Pán Ježíš Kristus** na Sebe také **roli rodičovství** vůči lidským tvorům. Z tohoto důvodu máte mít vztah k **Pánu Ježíši Kristu** ve svém individualizovaném a jedinečném přístupu k Němu/Ní jako vašemu jedinému pravému **Rodiči** a ne jako **Nejvyššímu duchovnímu rádc**. Smysl a obsah termínu „**rodič**“ plně zahrnuje to, co bylo obsahem termínu „**Nejvyšší duchovní rádc**“, tak, jak i termín „**členové duchovní rodiny**“ plně zahrnuje vše obsažené v termínu „**duchovní poradci**“. Až na to, že oba tyto termíny obsahují nesmírně více, než jak je tomu v zastaralých termínech „**duchovní poradci**“ a „**Nejvyšší duchovní rádc**“.

Vztah mezi vámi, členy vaší duchovní rodiny a vašim jediným pravým **Rodičem Pánem Ježíšem Kristem** se má zakládat ode dneška na úplně nových předpokladech:

Není to již déle vztah mezi rádci a těmi, jimž se radí, nýbrž místo toho vztah, budovaný na principech sdílení, výměny, přínosů, výkonů, příspěvků a vzájemného sdělování informací, názorů, idejí, konceptů, mínění atd. z pozice

jedinečnosti každého člena v zájmu všech, ku prospěchu všech, pro dobro všech a kvůli duchovním principům, neboť tak činit je pravé a božské.

Dřívější podmínky, jak se odrážely ve vztahu mezi **rádci** a těmi, jimž se radilo, byly stále ještě založeny na částečné separaci lidských tvorů od **duchovní rodiny**. Důvodem k tomu bylo, že **rádci** měli vždy vrozené více vědomostí a poznání všech záležitostí života, než tomu bylo u těch, kterým radili. Jinak by neexistovala žádná potřeba poskytovat nějaké rady. Znáte-li právě tolik, kolik toho ví kdokoliv jiný, pak ten jiný vám nemůže radit v něčem, co sami již znáte. V tomto případě jste sami sobě rádci. Jste zodpovědní za radu, kterou si dáváte.

Přístupnost **Nového zjevení** staví lidské tvory čtoucí a uvádějící je do praxe do pozice **pravé vědomosti**, jakou **nikdy neměli**. Jak bylo řečeno výše, toto je staví potenciálně do **pozice rovnosti** se všemi ostatními ve Stvoření. Je řečeno **potenciálně**, ne reálně. Důvodem toho je, že lidští tvorové musí **nejdříve číst a pak přijmout Nové zjevení**, než se **tato potenciálnost může stát reálností**. Pamatujte si, prosím, že lidští tvorové se nacházejí v **zevnějšnostech**. Tato **vnější pozice** určuje pro lidské tvory modus a proces, jakým se mohou stát reálně rovnými všem ostatním, kdo jsou v **niternostech**. Z tohoto důvodu se **Nové zjevení** stává od **nynějška** pro lidské tvory **pramenem vší znalosti**. Z něho a pomocí něho, to jest z plnosti přítomnosti **Pána Ježíše Krista v Novém zjevení**, jako ve Svém Pravém slově, mohou a smějí lidští tvorové znát vše, co potřebují vědět, aby přežili lidský život, aby se spasili od typického lidského života a stali se rovnými se všemi ostatními ve Stvoření.

Čtení, přijetí a uplatňování Nového zjevení nebo toho, co obsahuje, zvláště pak s ohledem na Novou přirozenost Pána Ježíše Krista, je branou, jíž lidští tvorové vstupují do pozitivního stavu a do stavu své vlastní niternosti (od níž byli separováni a izolováni během celé své historie). Jak vidíte, procedura zde musí být typicky lidskou (neboť **nic jiného není** lidským tvorům k dispozici):

(1)

Za prvé: **Doporučuje se jim, aby četli Nové zjevení v jeho zevnějšnostech;**

(2)

za druhé: **Doporučuje se, aby přijali Nové zjevení z pozice svých zevnějšností;**

(3)

a za třetí: **Mají praktikovat všechny principy, předpisy, zákony a ideje Nového zjevení také z pozice svých zevnějšností.**

Budou-li tak činit ve svých **zevnějšnostech**, pak se dveře k jejich **niternostem otevrou** a oni se **ztotožní** se svými **niternostmi**, to jest, se svou **Nejniternější duchovní myslí**, která v sobě integruje všechny jejich **zevnějšnosti** (to jest, jejich **vědomou mysl, doslovný smysl** a vše, co se k **němu** vztahuje), a tak se **zruší** prokletí lidského života - být **pouze v zevnějšnostech** a být vyloučen ze Stvoření. Sledováním těchto procedur se docílí toho, že jejich lidský život se přivlastní k pozitivnímu stavu a oni se stanou rovnými vůči **všem členům vlastní duchovní rodiny**, jakožto i vůči **všem ostatním** ve Stvoření.

V tomto ohledu proroctví **Pána Ježíše Krista**, vyřčené během Jeho/Jejího života na vaší planetě a zaznamenané v Evangelii dle Matouše v kapitole 16 ve verši 19 se nyní naplňuje:

„Dám ti klíče království nebeského, a cokoli svážeš na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi.“

„**Dám ti klíče království nebeského**“ znamená dávat prostředky ke vstupu do **Nejniternější duchovní mysli** a z té pozice, ze stavu integrace vlastní mysli, učinit rovnými lidské tvory, kteří přijímají a uvádějí do praxe pravdy Nového zjevení, s těmi všemi, co jsou v ostatním Stvoření. „**Klíče**“ v této konotaci značí **Nové zjevení**. Pán Ježíš Kristus vám slíbil **klíče od království nebeského**, dá se říci, že slíbil lidským tvorům, že jednou, kdy bude splněno a ukončeno vše, co se týká získání Jeho/Její Nové přirozenosti, bude darováno **Nové zjevení**, jaké, mimo mnohých jiných věcí, poskytne lidským tvorům **příležitost vstupu do království nebeského a stát se rovnými se všemi jinými představiteli pravého sentientního života**. Takže za tímto účelem nejsou lidským tvorům dány žádné jiné klíče k dispozici, jediné **Nové zjevení**.

„**A cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i v nebi**“ označuje, že je třeba přijmout **Nové zjevení v zevnějšnostech**. Pamatuje si, prosím, že lidští tvorové jsou v **zevnějšnostech svého života**, nikoliv v **niternostech**. Proto nic se jim nemůže přisoudit, nepřijmou-li to z pozice struktury a dynamiky svého vlastního specifického života - **zevnějšností**. Slovo „**na zemi**“ v této zvláštní konotaci znamená **jejich zevnějšnosti a jejich vědomou mysl**. Ale také označuje **doslovný smysl**. „**Svázat něco na zemi**“ také značí **pojímát věci a pojmy v jejich literním významu**. Jelikož neexistovalo nic z pravdy **ve vnějšnostech, ve vědomé mysli a v doslovném smyslu**, bylo nutno, aby **Nejvyšší** ve formě **Ježíše Krista** vešel do **zevnějšností, vědomé mysli a literního smyslu** a doručil pravdu i do těchto tří stavů.

Ať se znovu zopakuje: **Lidští tvorové se nemohou spasit ze žádné jiné pozice než z té, kterou zaujímají - což je lidský život**. Lidský život je uložen v **zevnějšnostech**, ve **vědomé mysli** a v **doslovném smyslu**. Musíte se **snížit** nejdříve k jejich pozici a pak z té pozice postupně, krůček za krůčkem, uvést je do **niternosti** čili do **toho nejniternějšího** ve Stvoření.

Jakmile přinesete tu pravdu a její dobro a dobro a jeho pravdu do **zevnějšností, vědomé mysli a literního smyslu** (pravda jsou klíče; **zevnějšnosti, vědomá mysl a literní smysl** jsou zemi, pak přijetím, inkorporováním a praktikováním pravdy na té úrovni svazujete věci na zemi, to jest, přivlastňujete sami sobě tu pravdu; stává se integrální součástí vašeho života, **srdce**, mysli a osobnosti. Stává se vámi, obsahem vašeho pravého „**já jsem**“. Tak se stává svázanou v **nebi**, to jest, ve vašich **niternostech** čili v **pravé Nejniternější duchovní mysli**, čímž se vám dává právo a výsada být částí pravého života a Stvoření a stát se jedním se svými **niternostmi**. Zde je popsán proces integrování **nejzevnějšího s nejniternějším**, to jest, **proces integrace všech aspektů sentientní mysli v JEDNU nerozdělenou mysl**.

„**A cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i v nebi**“ označuje **eliminaci všeho podvodně vnučeného negativním stavem v lidské mysli**. „**Rozvázat cokoli na zemi**“ značí **zbavit se všeho, co není z pravého života pozitivního stavu čili nebe**. Aby se mohly integrovat **zevnějšnosti** čili, v tomto případě, **lidští tvorové** do celistvosti a povšečnosti **niterností**, neboli, v tomto případě, aby se **lidští tvorové** (kteří jsou **souhrnem zevnějšností**) učinili rovnými s ostatním Stvořením a pozitivním stavem, je nutno zprvu **rozvázat u nich vše, co je z negativního stavu**. Jak víte, není možné žádné integrování z pozice negativního stavu, **neboť** nic z negativního stavu nemůže ani nesmí vstoupit do pozitivního stavu čili pravé reality Stvoření a jeho pravého života. Takže **nejdříve musíte odklidit smetí negativního stavu ve svých zevnějšnostech**. (Vzpomínáte na **nový proces duchovní transformace a niterné pouti**, popsané v páté kapitole této knihy ? Prosím pěkně, osvěžte si paměť opětným přečtením té kapitoly, chcete-li.)

Jakmile vyčistíte a vyhodíte toto smetí ze svých **zevnějšností (na zemi)**, nic z nich již vám nebude možno přisoudit. V té chvíli stanete se integrovaným do **pozitivního stavu (nebe)**. Pravidlem je, což již bylo formulováno skrze Swedenborga, že **žádná změna nemůže být zahájena Pánem Ježíšem Kristem ve vašich niternostech, pokud vy sami, ze své**

svobodné vůle a volby, ji nezhájíte ve vlastních zevnějšnostech, ve vědomé mysli a v doslovném smyslu. Nové zjevení, dané v literním smyslu jako Slovo Pána Ježíše Krista, poskytuje vám klíč čili prostředky k tomu, jak se zbavit nečistot negativního stavu ve vašich zevnějšnostech. Čtení, přijímání a praktikování Nového zjevení v každodenním životě představuje u lidských tvorů postupnou eliminaci negativního stavu v jejich každodenním životě čili v jejich zevnějšnostech i jejich přivádění do pozitivního stavu.

Je nutno, abyste zde pochopili jeden velmi důležitý fakt: **Nové zjevení muselo být přeneseno Pánem Ježíšem Kristem prostřednictvím lidského tvora, v tomto případě skrze tebe, Petře. Dá se říci, že Nové zjevení se svou Božskou pravdou muselo být vysloveno v lidských slovních termínech a pojmech, které mohou vnímat, rozlišovat a chápat všichni ve Stvoření a stejně tak lidští tvorové. Kdyby Nové zjevení bylo dáno skrze někoho jiného než lidského tvora, pak by lidští tvorové byli navždy zatraceni zůstat ve falešnostech vlastního doslovného smyslu. Prostě nejsou s to vnímat a chápat nic ve vnitřním a duchovním smyslu. V tom případě ani jeden lidský tvor by se nemohl spasit.**

Až do nedávna - před tím, než **Nová přirozenost Pána Ježíše Krista** vešla do **Absolutního jsoucna a Bytí** - byla tak zvaná **lidská nebesa** udržována pouze faktem slibu, že tato situace s lidskými tvory se **změní**. Kdyby se to **nebylo** stalo, pak by se nakonec každý v **lidském nebi** postupně navrátil do svých **dřívějších** lidských podmínek a skončilo by se tím, že by všichni spadli do negativního stavu. **Přístupnost Nového zjevení** pro lidské tvory v jeho **doslovném smyslu, ve vědomé mysli a v zevnějšnostech zabraňuje předem**, aby kdy nastaly tyto hrozné důsledky.

Jak vidíte, jediný typ jakéhokoliv zjevení, dávaného **Pánem Ježíšem Kristem** a jaké má všeobsažný a multidimenzionální význam a aplikovatelnost, **je to zjevení, které přichází skrze někoho, kdo žije na vaší planetě**. Jakéhokoliv jiné zjevení, na jakémkoliv jiném **místě**, v jiném stavu, za jiných podmínek a jiného procesu vyloučilo by navždy lidské tvory z jeho poznání, pochopení a praktikování. Zjevení takové povahy by nikdy nebylo všeobsažné a multiverzálně aplikovatelné, jelikož jeho **doslovné projevení** a konkretizování by bylo znemožněno vyloučením lidských tvorů z jeho procesu. V tomto případě by veškeré Stvoření bylo ochuzeno o životně závažné poznání **zevních, konkrétních a hmatatelných aspektů** toho zjevení a pravdy v něm obsažené. Dokud se **Nové zjevení** přenáší z pozice i k pozici lidského života, jeho **doslovné, konkrétní a hmatatelné aspekty** jsou zajištěny a stává se tak **plností svého obsahu a významu**. Tímto životně důležitým významem a plností se stává **jsoucím naživu a živým**. Tím, že je opravdu jsoucím naživu a živým, může se **projevovat plně přítomnost Pána Ježíše Krista v Jeho/Její Nové přirozenosti** kdykoliv a kdekoliv je k dispozici, vzato v úvahu a praktikuje se.

Jak vidíte, je tedy přežití lidského života ode dneška naprosto závislé na **přístupnosti tohoto Nového zjevení** také na vaší planetě. Pokud je **Nové zjevení** přítomné a dostupné na vaší planetě, byť by je nečetl **nikdo** nebo četla, přijímala a praktikovala jenom **nepatrná hrstka lidských tvorů**, je **pevně zajištěna základna pro úplnou eliminaci negativního stavu**. Z této pozice může započít věčné skoncování s negativním stavem.

Úspěšné přežití lidského života i v lidském životě je jinou záležitostí, jaká se musí znovu nastolit a uvést do vaší pozornosti. Pokud si vzpomínáte, byl dán ve třinácté kapitole této knihy nástin, **jak přežít lidský život**. V tomto dodatku i celé této knize byl **lidský život** roven **zevnějšnostem**, protože ve své kosmické difúzní souvztažnosti shrnuje **život zevnějšností mimo** čili **separovaně od niterností**. Tato situace **je jediná věc**, která pro **nedozírnou většinu** lidských tvorů **má smysl**. Takže - jak bylo poznamenáno v páté kapitole této knihy a taky výše, musí začít jakýkoliv proces s lidskými tvory u **zevnějšností**. Pamatujte si: „**cokoli**

svázeš na zemi (v zevnějšnostech), bude svázáno i na nebi (v niternostech)“. Z tohoto pojmání lidského života se odvozuje jeho **úspěšné přežití**.

Bylo již zjeveno skrze Swedenborga (v jeho knize o Božské prozívatelnosti), že pro to, aby se dosáhlo něčeho pozitivního, musí se lidští tvorové **naučit**, jak se donutit či přinutit dělat věci, které **by jinak nedělali**. **Zákon svobody a nezávislosti** vyžaduje svobodné a nezávislé rozhodnutí při konání výběru. Takže, pokud si vzpomínáte, podle **tohoto zákona** nic se nemůže nikomu přisoudit z toho, co bylo získáno pod nátlakem, silou, vnučením nebo donucením ze strany někoho nebo něčeho **zvenčí** čili pod vlivem zázraků, znamení, poselství odněkud a někoho jiného. Takové vnučování porušuje **všechny duchovní zákony**. Avšak je to něco docela jiného, když se sami ze své vlastní vůle a volby donucujete a nutíte k děláni něčeho, co se vám nechce dělat. Jelikož vyvěrá z vašeho svobodného rozhodnutí donutit se něco konat, toto rozhodnutí s jeho důsledky a výsledky vám plně patří. Samo rozhodnutí, tím, že přichází z vaší vlastní svobodné vůle a volby, je vždy ze stavu vaší **niternosti**, které ovlivňuje vaše **zevnějšnosti**, takže **zevnějšnosti** samy sebe nutí k tomu, aby dělaly něco, co se jim nechce dělat. Kvůli tomu faktu, že toto je **stavem niternosti**, vše, co se koná z této pozice, vám patří a je svázáno s celou lidskou myslí a celým Stvořením.

Jak si vzpomínáte, **byli lidští a všichni jiní tvorové a členové negativního stavu geneticky, duchovně, duševně a fyzicky uspořádáni takovým způsobem, aby byli přirozeně nakloněni k chtěni a děláni věcí, které pocházejí ze zla a nepravd negativního stavu**. Tak to bylo uděláno, aby **byli**. Takže **být dobrými a konat dobro, chápat a praktikovat pravdu je pro ně velice těžké, ba nemožné**. Velice často mají **vrozený odpor** vůči čemukoli dobrému a pravdivému. Aby ospravedlnili svůj odpor vůči **pozitivnímu stavu lásky a moudrosti, dobra a pravdy, kladných skutků a víry**, vede je negativní stav k přesvědčení, že **negativní stav je pozitivní a dobrý**. Vše ostatní, co je mimo hranice a šíří jejich života, sestrojeného podle obrazu negativního stavu, považují za negativní a špatné.

Při pohledu na tento nepopíratelný fakt a na neštěstí pro lidské tvory a všechny ostatní tvory a členy negativního stavu na všech jeho úrovních, **neexistuje žádná jiná cesta, jak se dostat ven z negativního stavu než pomocí procesu sebedonucování z vlastní svobodné vůle a volby ve věci provádění toho, co má pozitivní povahu, k čemuž mají vrozený a přirozený odpor**. Kvůli této nepříznivé situaci lidského života a lidských tvorů, jakožto i všech jiných druhů života negativního stavu **přijímá Pán Ježíš Kristus nevyhnutelnost jejich sebedonucování, aby se stali pozitivními, jako jejich vlastní a plně jim ji přivlastňuje**.

Takže pro to, abyste zdárně přežili lidský život, musíte integrovat do svého osobního a soukromého života **princip sebedonucování**. Velice často se vám nechce podnikat **niternou pouť** nebo **denně meditovat** či číst **Nové zjevení** nebo konat své denní úkoly a práci či plnit každodenní povinnosti v zaměstnání, povolání či zvoleném poslání a nebo se nemáte k tomu, abyste splnili své sliby atd. Budete nacházet všelijaké výmluvy a ospravedlnění, proč byste neměli dělat, co je pro vás **náležitě a správné** nebo co od vás **vyžaduje vaše každodenní přežívání lidského života**. Někteří z vás jdou dokonce tak daleko, že prohlašují, že jejich **vlastní niternost je vede** k tomu, aby dělali či nedělali to či ono. **Užití slova „být veden“ mělo by být známkou toho, že jde o zavádějící „vedení“**, přicházející z takzvaného **pseudonitra** či **pseudoniterné mysli**. **Pravá Nejniternější duchovní mysl** nikdy neužívá slova „**vůdce**“ ani „**vedení**“.

V takovýchto případech pravidlem je ovládnout takové falešné „**vedení**“ a donutit se, ze své vlastní svobodné vůle a volby, konat své každodenní povinnosti a plnit své životní úkoly čili to, co se vám nechce dělat, ale o čem víte, že se dělat musí. Apoštol Pavel byl si vědom této situace, když prohlásil v epištole k Římanům 7:19:

„Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž konám zlo, které nechci.“

Pavel si ovšem **nebyl** vědom, podobně jako i všichni jiní, že **toto bylo strukturálně a geneticky vštípeno do esence a substance každé fabrikace pseudotvůrců a zvláště lidských tvorů**. Jako každý jiný, i Pavel mylně usoudil, že lidští tvorové, jakož i jiní tvorové a členové pekel (zóny vymístění) byli původně **stvořeni Bohem**.

Kvůli zcela nové situaci, jež nastala jako výsledek revolučních a fundamentálních změn v **Absolutní přirozenosti Boha**, který se stal **Pánem Ježíšem Kristem**, a následným změnám v roli i vztahu sentientních entit, **duchovních poradců** i lidských tvorů, musí se **od nynějška veškerá rozhodnutí ve vašem lidském životě učinit při plném zahrnutí vědomé mysli i doslovného smyslu do procesu rozhodování vaší zevnějšnosti**. Není-li tomu tak, pak jakékoliv rozhodnutí založené na vyloučení **těchto faktorů** nebude závazné v žádném ohledu.

Jakmile se rozhodlo postupovat určitou cestou neboli činit to či ono, než se přistoupí k provedení toho rozhodnutí, radí se vám prodiskutovat to se všemi členy vaší **pravé duchovní rodiny** a s vaším opravdovým **Rodičem - Pánem Ježíšem Kristem** (máte-li k nim vědomý přístup; jinak jednejte, jako by jste takový přístup měli ! Konec konců, jsou vždy s vámi a berou v úvahu všechna vaše rozhodnutí, dělí se s vámi o své výdobytky a ideje tím, že vám poskytují myšlenky, pocity a intuici ve shodě s vašimi pravými potřebami). Číníte-li vše tímto způsobem, pak se přivádíte do plného svazku a sladění své **zevniternosti s niternostmi**, které se stávají jedností vaší pravé sentientní mysli.

Pamatujte si: „**cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i v nebi, a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i v nebi**“. Toto pravidlo se používá pouze pro proces rozhodování a svobodných výběrů. **Krajní negativní konotace a nežádoucí vedlejší efekt tohoto pravidla se může najít v tom, jak lidští tvorové oceňují zevní objekty**. Existují na vaší planetě hnutí, která mají sklon připisovat nebo vkládat mystickou, nezvyklou a velmi často i uzdravující moc do určitých **neživotných objektů** nebo **artefaktů**. Tak na příklad lidští tvorové považují **kříšťály, drahokamy, vzácné kovy, kříže, předměty, sloužící náboženským, kultovním či jiným obřadům, atd.** za samy o sobě svaté a zdroje zvláštních mystických emanací, jaké je vyléčí ze všech jejich problémů anebo způsobí to, že budou zakoušet určité neobyčejné, tajemné a duchovní stavy a rozpoležení. Podle nich chrání nošení nebo vlastnictví těchto objektů před všemi zly a problémy lidského života i před zlými a negativními duchy.

Žádná z takových mocí nebo sil **nepůsobí v těchto objektech**. Jsou jen **duchovní souvztažností určitých duchovních idejí**, které byly započaty v **nejniternějším duchovním stavu** multivesmíru. V sobě a o sobě jsou pouze **pustými objekty**, které naprosto **nemají žádnou moc** způsobující ochranu kohokoli před čímkoli. Máte se na ně dívat jako na pouhé **korespondence nějakých důležitých duchovních stavů nebo aspektů různých duchovních událostí, manifestovaných v životech sentientních entit**. Tyto objekty jsou odrazy rozmanitých atributů **duchovních principů Božské lásky a Božské moudrosti Pána Ježíše Krista** a jejich **četných odvozenin v pozitivním smyslu** nebo rozličných **pseudoduchovních principů zel a nepravd negativního stavu a jeho četných odvozenin v negativním smyslu**. Opakuje se ještě jednou, že není nic mystického, tajemného či nadpřirozeného v žádném z **těchto neživotných objektů**. Je to pevná víra lidské mysli v moc **těchto objektů**, která je příčinou jakýchkoliv příznivých výsledků či neobyčejných zkušeností, nikoliv **ty objekty** samy.

Extrémní projev tohoto bláhového zbožštění **zevnějších objektů a tretek** se může nalézt v **příběhu o Svatém grálu**, jak byl na příklad vylíčen nedávno v populárním filmu „Indiana Jones a poslední křížácké tažení“. V tom filmu **kalich**, který prý byl použit **Pánem Ježíšem**

Kristem při Jeho/Její poslední večeři s Jeho/Jejími učedníky, má mít neobyčejnou mystickou moc, dávající vám sílu docílit věčné mládí a uzdravit vás od jakéhokoliv soužení, ba dokonce i vzkřísit vás z mrtvých.

V samém **kalichu** žádná taková moc **neexistuje**. I kdyby se mohlo prokázat, že takový **kalich** vskutku je ještě někde zachován na vaší planetě a jednoho dne by se našel, nebyl by s to způsobit sám sebou a od sebe **žádné** takové mystické děje. Nebyl by nic jiného než **kus kovu**, zpracovaný do **formy kalichu** za tím účelem, aby se z něho pilo. Ne sám **kalich**, ale **jeho funkce a to, co představuje a s čím souvztaží**, mají **pravý duchovní význam**. Jak si pamatujete z deváté kapitoly této knihy, **nutnost přijetí Lidského Božství a Božské lidskosti**, to jest **lidského těla Pána Ježíše Krista**, inkorporovaného do povšečnosti **Absolutní přirozenosti Nejvyššího**, byla popsána procesem pití z toho poháru a požívání chleba.

Přijetí **Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista** do vlastního života vpravdě umožňuje lidským tvorům a každému jinému tohoto typu se **spasit z negativního stavu**. Být spasen od negativního stavu a od typického lidského života znamená být **vzkříšen** ze smrtáckého života či odumírajícího života a být **vyléčen** ze všech **duchovních, duševních a fyzických problémů a nemocí**, jakými je negativní stav tak hojně zaneřáděn. Také to znamená získat, po vzkříšení, věčné mládí, neboť v pozitivním stavu pravého Stvoření stárnout znamená být věčně mladým. Jiný význam neexistuje v žádném z těchto příběhů ani v **objektech**, které byly a jsou používány v lidských **rituálech**.

Nicméně, existuje určitá pozitivní konotace v příběhu ve výše zmíněném filmu, jakožto i v podobných příbězích o hledání pokladů atd. Povšimněte si, prosím, jak všechny tyto poklady jsou **tajně uschovány a jak mnoho nepřekonatelných překážek je na cestě a stezkách k jejich dostižení**. **Poklad a Svatý grál** v této zvláštní konotaci představují **pozitivní stav nebes a pravé Stvoření**. Život ohrožující překážky a rozličné hádanky, jaké se musí rozluštit a překonat, mají-li se dobýt tyto poklady, představují negativní stav, jaký se ze všech sil snaží učinit prakticky nemožným a životu nebezpečným pro lidské tvory a pro každého v negativním stavu zóny vymístění dosáhnout pravý pozitivní stav.

Avšak to také značí, že máte **neustále usilovat a nutit se** k tomu, všechny tyto překážky překonávat, jakožto i zdolávat balvany na cestě a život ohrožující situace a **nenechat** se jimi zastrášovat. Má se raději **pokračovat v hledání životní cesty k pozitivnímu stavu v zájmu principů**, neboť pouze pozitivní stav je tou pravou realitou a je s to naplnit váš život ve všech jeho aspektech i ohledech. A jelikož pozitivní stav v nynějším rozpoložení, stavu, procesu a spoluvýznamu vyvěrá z **Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, pouze Pán Ježíš Kristus ve Své Nové přirozenosti může vám dát vše, co je označeno jako poklad, Svatý grál a vše to, s čím souvztaží výše zmíněné neživotné objekty**.

Jiná zajímavá pozitivní konotace výše zmíněného filmu se vidí v tom, jak se klade důraz na **prostotu, skromnost a pokornost duchovních principů a Přirozenost Pána Ježíše Krista**. Pokud jste si povšimli, ve filmu bylo vystaveno **několik kalichů**, z nichž se mělo **vybrat**. Pouze **jeden** z nich byl **pohárem**, z něhož **pil Pán Ježíš Kristus** a jeho učedníci. Všechny tyto poháry, až na dotýčný kalich, byly z čistého zlata se všemi možnými pompézními ornamenty a zkrášleninami. Kdežto ten **skutečný kalich** byl **velice prostý** ve svém **skromném zpracování**. Tato situace odráží souvztažnost toho, že **skutečný smysl života není nalezen v zevnějšnostech** (reprezentovaných druhými, parádními poháry), **nýbrž v niternostech a v pravé skromnosti, poníženosti a pokoře** (reprezentovaných zmíněným kalichem). Také to **odráží Pravou přirozenost Pána Ježíše Krista**, jež je oděna do **Absolutní skromnosti, Poníženosti a Pokory**.

Takže se vám radí, abyste se **nehnali za zevním bohatstvím, slávou a mocí, ale usilovali o pravou skromnost, poníženost a pokoru. Tyto atributy pravého života představují skutečný poklad, slávu a duchovní moc. Přivádějí vás do pozitivního stavu na hrud' Pána Ježíše Krista v Jeho/Její Nové přirozenosti.**

Každý, kdo má uši k slyšení a naslouchání, ať slyší a naslouchá tomu, co **Pán Ježíš Kristus** zjevuje v tomto dodatku.“

Tato kniha byla završena dne 10. června 1989 v 10:35 ráno v Santa Barbaře, Kalifornie, U.S.A.

Redakční práce na této knize byly ukončeny dne 22. dubna 1992 v 4:17 odpoledne (16:17) v Santa Barbaře, Kalifornie, U.S.A.